

Lietuvos Laisvės Kovotojų Sąjunga ir jos veiklos tolimesni uždaviniai

Atkelta iš 2 p.

► nizatoriams kenotafuose įvardintų asmenų giminės bei artimieji.

LLKS niekad nebuvo vidaus ir užsienio įvykių nuošalyje. Be LLKS narių dalyvavimo nepraeina tautinės bei valstybinės šventės, patriotiniai mitingai, LLKS vėliava plevėsuoja tarp visuomeninių organizacijų, remiančių Lietuvos kariuomenę, vėliavų įvairiuose renginiuose. LLKS yra viena iš pagrindinių Baltijos kelio minėjimo organizatorių, įvairių rezoliucijų, pareiškimų autorė arba bendraautorė.

LLKS leidinys "Varpas" leidžiamas reguliariai, be pertraukų. Jis tampa populiariesnis, estetiškesnis. Tai redaktoriaus Algimanto Zolubo, bendradarbių, apipavidalintojo grafiko Antano Rimanto Šakalio, dailininko apipavidalintojo bei maketuotojo Gedimino Ruzgio ir, žinoma, "Varpo" sielos Edvardo Buroko nuopelnas. Būtų galimybių "Varpą" leisti didesnės apimties (rašančiųjų netrūksta) ir didesniu tiražu, tačiau riboja aukojamos lėšos. Padėkos nusipelno Krašto apsaugos ministerijos vadovybė, kuri kritiniu atveju gelbsti.

Ateityje LLKS laukia dideli darbai. Arčiausias siekis - pagausinti ir atjauninti gretas, perduoti idėjas ir kovingąją dvasią jaunimui. Džiugina, kad minint LLKS 65 metų sukaktį, į Sąjungą įstojo 21 naujas narys. Tai jauni gydytojai, inžinieriai, istorikai, kitų specialybių Tėvynės patriotai. Renginio metu dar 10 asmenų parašė prašymus priimti į LLKS.

Įsisenėjanti neišspręsta valstybės problema ir didelis Sąjungos rūpestis - Lukiškių aikštė su prieigomis Vilniuje. Čia turėtų iškilti didingas Laisvės paminklas su Nežinomo kario-partizano kapu, memorialu su įamžintais kovotojų vardais, amžinosios ugnies akcentu, o buvusieji KGB rūmai turėtų tapti informaciniu centru. Šį rudenį kartu su Vilniaus miesto savivaldybe numatyta Rotušėje konferencija "Lukiškių aikštės ir buvusių KGB rūmų ateitis", į kurią bus pakviesti visų suinteresuotų žinybų atstovai, architektai, skulptoriai, meno žmonės.

Renginys, skirtas LLKS 65 metų suvakčiai paminėti, baigėsi. Už žuvusiuosius ir mirusius narius šv. Mišias Arki-

katedroje aukėjo vyskupas Juozas Tu-naitis, monsinjoras Alfonsas Svarinskas ir į Amžinybę išėjusio LLKS aktyvaus nario Vytauto Vaineikio sūnus, vienuolis brolis Paulius. Karininkų ramovėje gausiai susirinkę LLKS nariai, rėmėjai, garbūs svečiai išklausė profesoriaus Vytauto Landsbergio, Kariuomenės vado Valdo Tutkaus, generolo Česlovo Jezersko, akademiko Antano Tylos ir kitų kalbas. Svarstytos nūdienos aktualijos, priimtose rezoliucijos. LLKS nariai išrinko naują valdybą, revizijos komisiją. Aktyviems nariams buvo įteikti padėkos raštai. Renginio dalyviai grožėjosi LLKS nario Antano Rimanto Šakalio kūrinių paroda, Leono Pranulio ansamblio atliekamais kūrniais. Sukaktis ir minėjimas rado atgarsį spaudoje, radijo ir televizijos laidose.

LLKS valdyba dėkoja visiems renginio dalyviams, Krašto apsaugos ministerijos vadovybei, Kariuomenės vadui, Šaulių sąjungos vadui, Karininkų ramovės viršininkui bei visoms patriotinėms organizacijoms už paramą, už parodytą pagarbą laisvės kovotojams.

Lietuvos Laisvės Kovotojų Sąjungai 65 metai

Dr. Juozas Parnarauskas,

Laisvės kovų dalyvis

LLKS pradžia 1940 metų rudenį mario Vytauto Bulvičiaus 15 žmonių - karininkų, mokslo darbuotojų, studentų - sukurta organizacija. Jos štabo Vilniuje Gedimino pr. 29 namo sienoje yra iškaltos steigėjų pavardės. Daugelis jų 1941 metais Maskvoje buvo sušaudyti.

1941 m. rugpjūtyje išvaikius Birželio sukilimo vyriausybę, patriotinė Lietuvos visuomenė sukūrė pasyvios kovos (kita forma tuo metu netiko) organizacijas: LAF, VLIK, LLA ir atkūrė LLKS. LLKS kovos su naciais forma tuomet buvo spauda. Dėl gestapo persekiojimo bei areštų, LLKS leidinių pa-

vainimai buvo keičiami. Ilgiau išsilaikė "Laisvas žodis", "Laisvės kovotojas", "Apžvalga", "Ateitis", "Į Laisvę". Tiesa, ne visus minimus leidinius leido tik LLKS. Spaudos poziciją nusako "Į Laisvę" pasakymas: "...Bolševikai, persekiodami lietuvius, koliojo juos "liaudies priešais" vardu, vokiečiai šandien padorų lietuvių vadina "N. Europos išdaviku" (LLKS 1940 - 2000", K. 2001, P. 41). Viltis pasiekti tuomet laisvę buvo "Atlanto Chartija", priimta 1940 metų rudenį. Deja, deja ... Laisvė nebuvo atgauta, naciai sunaikino 14 LLKS aktyvistų.

LLKS pastangomis Švedijoje įsteigtas "Laisvosios Lietuvos radijas" perdavinėjęs pasauliui žinias apie nacių nusikaltimus bei minėta spauda sulaukė Lietuvos mokyklų germanizaciją, sužlugdė nacių siekių sukurti iš lietuvių SS dalinius, jaunimo nacistinę or-

ganizaciją, nacistinę vyriausybę, panaudoti Vietinę rinktinę savo tikslams.

Raudonajam okupantui 1944 metų rudenį pakeitus nacistinį, LLKS atsидūrė naujoje padėtyje. Dalis narių pasitraukė į Vakarus, dalis perėjo į ginkluotą kovą prieš sovietinį okupantą. Patriotinė tautos dalis ginklu ir spauda vedė kovą prieš komunizmo antižmogiškos ideologijos nešėją. Vakarų išduoti, Vakarams "negirdinti", "nematant"... Vienai vieni... Dešimt metų! Neteko Lietuva patriotinio elito, sunaikinta tautinė savimonė, dvasinės dorovinės vertybės, mentalitetas...

Tačiau, kaip beatrodytų keista, LLKS daigai pasirodė Sibiro katorgos lageriuose. 1955 m. LLKS šauklis "Varpas" suskamba Intos, Vorkutos konclageriuose, o Lietuvoje - nuo 1975 metų - pogrindyje. Laisvės aušra 1989 metais tarsi tvirtino, kad tikslas jau pasiektas, todėl LLKS veikla ir "Varpo" leidimas buvo sustabdyti. Tačiau greitai buvo įsitikinta, kad okupacijų padarytos Lietuvai žaizdos yra tokios giles, kad joms gydyti būtina ir LLKS veikla ir jos leidžiamo "Varpo" skambėjimas. 1996 m. vasario mėnesį LLKS veikla buvo atgaivinta, "Varpo" leidyba atnaujinta. Tikslas - žadinti tautos dvasinę bei patriotinę savimonę.

LLKS 65 metų sukakties minėjimas